

Ο ρόλος του ΝΑΤΟ στην αρχιτεκτονική ασφαλείας της ΕΕ

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 2009 σχετικά με το ρόλο του ΝΑΤΟ στην αρχιτεκτονική ασφαλείας της ΕΕ (2008/2197(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την κοινή δήλωση ΕΕ-ΝΑΤΟ της 16ης Δεκεμβρίου 2002,
- έχοντας υπόψη τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού, η οποία υπογράφηκε στην Ουάσιγκτον στις 4 Απριλίου 1949,
- έχοντας υπόψη τον Τίτλο V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία υπογράφηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2007 και επικυρώθηκε από τη μεγάλη πλειονότητα των κρατών μελών της ΕΕ,
- έχοντας υπόψη το συνολικό πλαίσιο για τις μόνιμες σχέσεις ΕΕ-ΝΑΤΟ, που συνήφθη από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της ΕΕ/Υπατο Εκπρόσωπο για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας και το Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ στις 17 Μαρτίου 2003,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση της συνόδου κορυφής του Βορειοατλαντικού Συμβουλίου που εκδόθηκε στο Βουκουρέστι στις 3 Απριλίου 2008,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφαλείας και Άμυνας (ΕΠΑΑ) που εκδόθηκαν από την Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ στις 11 Δεκεμβρίου 2007 και στις 16 Ιουνίου 2008,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 14ης Απριλίου 2005 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας¹, της 16ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας στο πλαίσιο της ΕΠΑΑ², της 25ης Απριλίου 2007 σχετικά με τις διατλαντικές σχέσεις³, της 5ης Ιουνίου 2008 σχετικά με την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας και της ΕΠΑΑ⁴ και της 5ης Ιουνίου 2008 σχετικά με την προσεχή σύνοδο κορυφής ΕΕ-ΗΠΑ⁵,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,

¹ ΕΕ C 33 E, 9.2.2006, σ. 580.

² ΕΕ C 314 E, 21.12.2006, σ. 334.

³ ΕΕ C 74 E, 20.3.2008, σ. 670.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2008)0255.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2008)0256.

- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A6-0033/2009),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ ιδρύθηκαν έχοντας ως βάση τις κοινές αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου και καθ' όλη τη διάρκεια της ύπαρξής τους υπηρέτησαν την αποφυγή πολέμων στο ευρωπαϊκό έδαφος· εκτιμώντας ότι, μετά την εκλογή του νέου Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών, υπάρχει μια αυξανόμενη συναίνεση και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού για την όλο και μικρότερη χρησιμότητα των πυρηνικών όπλων για την αντιμετώπιση των σημερινών απειλών και μια νέα αίσθηση της επείγουσας ανάγκης να μειωθεί το μέγεθος των πυρηνικών οπλοστασίων, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί δυνάμει του άρθρου VI της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η συνολική ευθύνη για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια ανήκει στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Καταστατικός Χάρτης προβλέπει τη νομική βάση για τη δημιουργία του ΝΑΤΟ· λαμβάνοντας υπόψη ότι, υπογράφοντας τη Συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού, τα κράτη μέλη του ΝΑΤΟ επιβεβαίωσαν την πίστη τους στους σκοπούς και στις αρχές του Καταστατικού Χάρτη, δεσμευόμενα να απέχουν από την απειλή ή τη χρήση βίας στις διεθνείς σχέσεις τους με οποιονδήποτε τρόπο δεν συνάδει προς τους σκοπούς του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ αναγνωρίζουν το σύστημα του ΟΗΕ ως το θεμελιώδες πλαίσιο για τις διεθνείς σχέσεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι παραμένουν προσηλωμένα στη διατήρηση της ειρήνης και στην ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και σύμφωνα με τις αρχές της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και τους στόχους της Χάρτας των Παρισίων, καθώς και στην ανάπτυξη και στην εδραίωση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, στο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν θέσει ως προτεραιότητα τη λήψη μέτρων για τη μεταρρύθμιση και την ενίσχυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να καταστεί ικανός να φέρει εις πέρας τις αρμοδιότητές του και να ενεργεί αποτελεσματικά όσον αφορά την παροχή λύσεων σε παγκόσμιες προκλήσεις και την ανταπόκριση σε βασικές απειλές,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ΝΑΤΟ αποτελεί τον πυρήνα της ευρωπαϊκής στρατιωτικής ασφάλειας και ότι η ΕΕ διαθέτει επαρκές δυναμικό για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του, με αποτέλεσμα η ενίσχυση της ευρωπαϊκής αμυντικής ικανότητας και η εμβάθυνση της συνεργασίας να καθίσταται επωφελής για αμφότερους τους οργανισμούς,
- Ε. εκτιμώντας ότι η ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική ασφάλειας περιλαμβάνει επίσης τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) και διεθνή μέσα, όπως η Συνθήκη για τις Συμβατικές Ένοπλες Δυνάμεις στην Ευρώπη,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ΝΑΤΟ είναι διακυβερνητικός οργανισμός δημοκρατικών εθνών, στον οποίο κυριαρχεί η αρχή «οι πολίτες αποφασίζουν και ο στρατός εκτελεί»,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 94 τοις εκατό του πληθυσμού της ΕΕ είναι πολίτες των κρατών μελών του ΝΑΤΟ, 21 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ είναι σύμμαχοι του ΝΑΤΟ, 21 από τους 26 συμμάχους του ΝΑΤΟ είναι κράτη μέλη της ΕΕ και ότι η Τουρκία, παλιός σύμμαχος του ΝΑΤΟ, είναι χώρα υποψήφια για ένταξη στην ΕΕ,

- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2007 και το 2008 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έλαβε σημαντικές αποφάσεις στον τομέα της ΕΠΑΑ με στόχο την περαιτέρω βελτίωση των επιχειρησιακών ικανοτήτων της· λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολύ αναμενόμενη έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα θεσπίσει σημαντικές καινοτομίες στον τομέα της ΕΠΑΑ, καθιστώντας την ευρωπαϊκή συνεργασία στον συγκεκριμένο τομέα πιο συνεκτική και πιο αποτελεσματική,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ και το NATO πρέπει να βελτιώσουν τη συνεργασία τους η οποία θα επιτρέψει καλύτερη μεγιστοποίηση των μέσων αμφοτέρων των οργανισμών και θα εξασφαλίσει αποτελεσματική συνεργασία θέτοντας τέλος στους θεσμικούς διαπληκτισμούς,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι, μολονότι το NATO αποτελεί σήμερα το βήμα για συζήτηση και την αναμενόμενη επιλογή για κοινή στρατιωτική επιχείρηση που αφορά ευρωπαίους και αμερικανούς συμμάχους, η τελική αρμοδιότητα για την ειρήνη και την ασφάλεια ανήκει στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα στρατεύματα και ο εξοπλισμός που διατίθενται για αποστολές της ΕΠΑΑ είναι περίπου ίδια με εκείνα που διατίθενται για επιχειρήσεις του NATO,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το NATO ως σύνολο δεν δεσμεύεται στις επιχειρήσεις της ΕΠΑΑ, και ότι η ΕΕ αναλαμβάνοντας τέτοια επιχείρηση επιλέγει να χρησιμοποιεί ή όχι μέσα και δυνατότητες του NATO μέσω των λεγόμενων ρυθμίσεων «Βερολίνο +»,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συνεργασία της ΕΕ και του NATO, που εμπίπτει στο πλαίσιο των «ρυθμίσεων Βερολίνο+», δεν έχει λειτουργήσει ικανοποιητικά έως τώρα, λόγω ανεπίλυτων προβλημάτων που συνδέονται με το γεγονός ότι ορισμένες χώρες είναι μέλη του NATO αλλά όχι της ΕΕ,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εκτός από τις «ρυθμίσεις Βερολίνο +», το NATO και η ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική διαχείριση κρίσεων και να συνεργαστούν αποδοτικότερα για να βρεθεί η καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση κρίσης, όπως του Αφγανιστάν και του Κοσσυφοπεδίου,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι σχέσεις ΕΕ-NATO θα πρέπει να βελτιωθούν περαιτέρω από αμφοτέρους τους οργανισμούς, με την ΕΕ να εμπλέκει περισσότερο τους ευρωπαίους συμμάχους του NATO που δεν είναι μέλη της ΕΕ στην ΕΠΑΑ και το NATO να εμπλέκει περισσότερο τα κράτη μέλη της ΕΕ που δεν ανήκουν στο NATO στις συνομιλίες ΕΕ-NATO και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι σχέσεις ΕΕ-ΗΠΑ πρέπει να ενδυναμωθούν,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι διαδικασίες διεύρυνσης του NATO και της ΕΕ, παρότι διαφέρουν, πρέπει να ενισχύονται αμοιβαία για να διασφαλίζουν τη σταθερότητα και την ευημερία στην ευρωπαϊκή ήπειρο,
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σημαντικό στοιχείο για τη σχέση ΕΕ-NATO είναι η στήριξη των εθνικών προσπαθειών για ανάπτυξη και απόδοση των στρατιωτικών ικανοτήτων για τη διαχείριση κρίσεων με αμοιβαία ενίσχυση, που από μέρους του βελτιώνει το πρωταρχικό καθήκον της διασφάλισης της εδαφικής άμυνας και των συμφερόντων ασφαλείας των κρατών μελών,
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η σύμπραξη μεταξύ ΕΕ και NATO σε συγκεκριμένους τομείς

στρατιωτικών ικανοτήτων μπορεί να βελτιωθεί μέσω κοινών πιλοτικών προγραμμάτων,

- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συλλογική άμυνα της Ευρώπης βασίζεται σε συνδυασμό συμβατικών και πυρηνικών δυνάμεων που έπρεπε να είχαν προσαρμοσθεί διεξοδικότερα στη μεταβαλλόμενη κατάσταση της ασφάλειας,
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τόσο η ΕΕ όσο και το ΝΑΤΟ διενεργούν επί του παρόντος επανεκτίμηση των αντίστοιχων στρατηγικών τους σε θέματα ασφάλειας (Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας και Διακήρυξη για την Ασφάλεια της Συμμαχίας),
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δεσμεύει τις μη στρατιωτικές και τις στρατιωτικές ικανότητες όλων των κρατών μελών στην ΕΠΑΑ, προβλέπει τη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία σε θέματα άμυνας μεταξύ μιας πρωτοπόρου ομάδας κρατών, δεσμεύει τα κράτη στη σταδιακή βελτίωση των στρατιωτικών ικανοτήτων, επεκτείνει τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, υποχρεώνει τα κράτη να συνδράμουν άλλο κράτος το οποίο δέχεται επίθεση (με την επιφύλαξη της ουδετερότητας ορισμένων κρατών ή της συμμετοχής άλλων στο ΝΑΤΟ), αναβαθμίζει τους στόχους της ΕΕ (τα καθήκοντα του Πέτερσμπεργκ) ώστε να περιλαμβάνουν την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και, τέλος, επιμένει στην αμοιβαία αλληλεγγύη σε περίπτωση τρομοκρατικής επίθεσης ή φυσικής καταστροφής,

Στρατηγική επισκόπηση

1. υπογραμμίζει ότι όλες οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι πλήρως συμβατές προς το διεθνές δίκαιο·
2. υπογραμμίζει το γεγονός ότι ο λόγος ύπαρξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η εδραίωση της ειρήνης εντός της συνόρων της και πέρα από αυτά, μέσω δέσμευσης απέναντι στον αποτελεσματικό πολυμερή διάλογο και στο γράμμα και στο πνεύμα του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών· σημειώνει ότι η αποτελεσματική στρατηγική ασφάλεια προωθεί τη δημοκρατία και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων· αντίθετα, σημειώνει ότι η αναποτελεσματική στρατηγική ασφάλειας οδηγεί σε άσκοπο ανθρώπινο πόνο· πιστεύει ότι η ικανότητα της ΕΕ να εδραιώσει την ειρήνη εξαρτάται από την ανάπτυξη της κατάλληλης στρατηγικής ασφάλειας ή πολιτικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων της δυνατότητας αυτόνομης δράσης και αποδοτικής και συμπληρωματικής σχέσης με το ΝΑΤΟ·
3. καλεί, συνεπώς, την ΕΕ να συνεχίσει να αναπτύσσει αποστολές προκειμένου να εξασφαλίσει μεγαλύτερη βιωσιμότητα της ΕΠΑΑ για να αποτρέψει συγκρούσεις, να προωθεί τη σταθερότητα και να προσφέρει βοήθεια, όπου χρειάζεται, που θα υπόκεινται σε κοινή συναίνεση μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ ή στο πλαίσιο διαρθρωμένης συνεργασίας· πιστεύει στην περαιτέρω αναγκαιότητα να αναπτύξουν η ΕΕ και το ΝΑΤΟ συνολική προσέγγιση για τη διαχείριση των κρίσεων·
4. αναγνωρίζει το γεγονός ότι η πολυμορφία συμφερόντων που ενυπάρχει στην Ένωση των 27 ή περισσότερων κρατών μελών –με άλλα λόγια, η σύνθεση τύπου μωσαϊκού της ΕΕ– της προσδίδει μοναδικό χαρακτήρα και τη δυνατότητα να παρεμβαίνει, να μεσολαβεί και να προσφέρει βοήθεια σε διαφορετικά μέρη του κόσμου· ζητεί την περαιτέρω ανάπτυξη των υπάρχοντων στρατιωτικών μέσων διαχείρισης των κρίσεων της ΕΕ και ελπίζει ότι το υπάρχον στρατιωτικό δυναμικό των κρατών μελών της ΕΕ θα καταστεί πιο ολοκληρωμένο, αποδοτικό από άποψη κόστους και αποτελεσματικό από στρατιωτική

άποψη, καθώς μόνον τότε θα μπορέσει η Ένωση να συγκεντρώσει επαρκείς δυνάμεις για να εκμεταλλευτεί τις μοναδικές της ικανότητες στους τομείς της πρόληψης και επίλυσης συγκρούσεων και να συμπληρώσει το ευρύ φάσμα των μηχανισμών που διαθέτει για τη μη στρατιωτική διαχείριση κρίσεων·

5. υποστηρίζει σθεναρά την αύξηση της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ για την ανάπτυξη κοινών στρατηγικών ασφάλειας και άμυνας·
6. είναι πεπεισμένο ότι η ισχυρή και σφύζουσα ευρωατλαντική εταιρική σχέση είναι ο καλύτερος εγγυητής της ασφάλειας και σταθερότητας στην Ευρώπη και σεβασμού των αρχών της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης·
7. είναι πεπεισμένο ότι οι δημοκρατικές ελευθερίες και το κράτος δικαίου είναι η απάντηση στις προσδοκίες των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο· πιστεύει ότι καμία χώρα ή κανένα έθνος δεν πρέπει να εξαιρείται από την προοπτική αυτή, διότι κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να ζει σε δημοκρατικό κράτος που διέπεται από το κράτος δικαίου·
8. επικροτεί την αναπροσαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας ως μέρος της δέσμευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ορίζει και να προστατεύει τα συμφέροντα της ευρωπαϊκής ασφάλειας και να ενισχύει τον αποτελεσματικό πολυμερή διάλογο, εφοδιάζοντας την Ένωση με στρατηγική για την αντιμετώπιση των απειλών του 21ου αιώνα· σημειώνει ότι μία γνήσια, συνολική και δημοκρατική συναίνεση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για την εφαρμογή της εν λόγω στρατηγικής, βάσει συναίνεσης ασφαλείας μεταξύ της ΕΕ και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, αντικατοπτρίζοντας τις κοινές αξίες τους, τους στόχους και τις προτεραιότητες, και συγκεκριμένα την υπεροχή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του διεθνούς δικαίου·
9. υπογραμμίζει ότι το γεγονός αυτό αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία υπό το πρίσμα των πρόσφατων γεγονότων στον Καύκασο, των νέων εξελίξεων στην προσέγγιση του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη, της αλλαγής ηγεσίας στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και της έναρξης εργασιών σχετικά με την αναθεώρηση του στρατηγικού δόγματος του ΝΑΤΟ·
10. ζητεί να μην είναι μόνον συμπληρωματική αλλά και συγκλίνουσα η ταυτόχρονη επανεξέταση των στρατηγικών ασφάλειας της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, και καθεμία να λάβει δεόντως υπόψη τις δυνατότητες της άλλης·
11. θεωρεί ότι τόσο το ΝΑΤΟ όσο και η ΕΕ πρέπει να εγκρίνουν ως μακροπρόθεσμο και κοινό στόχο τους τη δέσμευση για οικοδόμηση ασφαλέστερου κόσμου σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, για τους κατοίκους των κρατών μελών τους και γενικά και πρέπει να αποτρέπουν ενεργά και να αντιδρούν σε μαζικές βαναυσότητες και περιφερειακές συγκρούσεις που εξακολουθούν να προκαλούν ανθρώπινο πόνο·
12. επιμένει ότι όλες οι δημοκρατίες πρέπει να είναι ενωμένες στις προσπάθειές τους για εδραίωση της σταθερότητας και της ειρήνης υπό την εποπτεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών·
13. αναγνωρίζει ότι η ασφάλεια και η ανάπτυξη είναι αλληλεξαρτώμενες και ότι δεν υπάρχει σαφής αλληλουχία γεγονότων για την επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης σε περιοχές

συγκρούσεων· επισημαίνει ότι, στην πράξη, όλοι οι μηχανισμοί αναπτύσσονται παράλληλα· επομένως, ζητεί από την Επιτροπή να διερευνήσει περαιτέρω τη σημασία της αλληλουχίας στρατιωτικών και μη στρατιωτικών επεμβάσεων σε περιοχές συγκρούσεων και να ενσωματώσει τα πορίσματά της στις πολιτικές της για την ασφάλεια και την ανάπτυξη·

Η σχέση μεταξύ του NATO και της αρχιτεκτονικής ασφάλειας της ΕΕ

14. αναγνωρίζει το σημαντικό ρόλο του NATO, κατά το παρελθόν και σήμερα, στην αρχιτεκτονική ασφάλειας της Ευρώπης· σημειώνει ότι για την πλειοψηφία των κρατών μελών της ΕΕ, που είναι επίσης μέλη του NATO, η Συμμαχία παραμένει το θεμέλιο της συλλογικής τους άμυνας, και ότι η ασφάλεια της Ευρώπης στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τις επιμέρους θέσεις που υιοθετούν τα κράτη της, εξακολουθεί να επωφελείται από τη διατήρηση της διατλαντικής συμμαχίας· συνεπώς υποστηρίζει την άποψη ότι η μελλοντική συλλογική άμυνα της ΕΕ πρέπει να οργανώνεται όσο το δυνατόν περισσότερο σε συνεργασία με το NATO· υποστηρίζει την άποψη ότι οι ΗΠΑ και η ΕΕ πρέπει να εντατικοποιήσουν τη διμερή σχέση τους και να την επεκτείνουν σε θέματα που αφορούν την ειρήνη και την ασφάλεια·
15. σημειώνει ότι, στον σύγχρονο κόσμο, οι κίνδυνοι που αφορούν την ασφάλεια χαρακτηρίζονται ολοένα και περισσότερο από φαινόμενα όπως η διεθνής τρομοκρατία, η διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής, κράτη υπό διάλυση, ανεξέλεγκτες συγκρούσεις, οργανωμένο έγκλημα, απειλές στον κυβερνοχώρο, υποβάθμιση του περιβάλλοντος και κίνδυνοι συναφείς με την ασφάλεια, φυσικές και άλλες καταστροφές, και ότι οι εν λόγω κίνδυνοι απαιτούν ακόμη πιο στενή σύμπραξη και επικέντρωση στην ενίσχυση των βασικών δυνατοτήτων της ΕΕ και του NATO, και στενότερο συντονισμό στους τομείς του σχεδιασμού, της τεχνολογίας, του εξοπλισμού και της εκπαίδευσης·
16. τονίζει την αυξανόμενη σημασία της ΕΠΑΑ που θα συμβάλλει στη βελτίωση της ικανότητας της ΕΕ να αντιμετωπίσει απειλές ασφάλειας του 21ου αιώνα, ιδιαίτερα σε κοινές πολιτικοστρατιωτικές επιχειρήσεις και μέτρα διαχείρισης κρίσεων που εκτείνονται από προληπτικές δράσεις που βασίζονται στις πληροφορίες ως μεταρρύθμιση του τομέα ασφάλειας, μεταρρύθμιση της δράσης του αστυνομικού, δικαστικού και στρατιωτικού κλάδου·
17. υποστηρίζει την άποψη ότι η ΕΕ και το NATO μπορούν να αλληλοενισχύονται, αποφεύγοντας τον ανταγωνισμό και αναπτύσσοντας μεγαλύτερη συνεργασία σε επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων βάσει πρακτικού καταμερισμού της εργασίας· θεωρεί ότι η απόφαση σχετικά με το ποιος οργανισμός πρέπει να αναπτύξει τις δυνάμεις του θα πρέπει να βασίζεται στην πολιτική βούληση που έχουν εκφράσει αμφότεροι οι οργανισμοί, στις επιχειρησιακές ανάγκες και στην πολιτική νομιμότητα επιτόπου, καθώς και στην ικανότητά τους να αποκαταστήσουν την ειρήνη και τη σταθερότητα· σημειώνει ότι η συνεργασία για την επεξεργασία της νέας Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας και του νέου στρατηγικού δόγματος του NATO είναι καθοριστικής σημασίας για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου·
18. θεωρεί ότι η ΕΕ πρέπει να αναπτύξει τις δικές της δυνατότητες ασφάλειας και άμυνας, γεγονός που θα επιτρέψει τον καλύτερο επιμερισμό των βαρών με τους μη ευρωπαίους συμμάχους και την παροχή κατάλληλης απάντησης στις προκλήσεις και στις απειλές για την ασφάλεια που αφορούν αποκλειστικά τα κράτη μέλη της ΕΕ·

19. καλεί την ΕΕ να αναπτύξει τα μέσα της στρατηγικής της σε θέματα ασφάλειας, από την πρόληψη διπλωματικών κρίσεων και την οικονομική και αναπτυξιακή βοήθεια έως τις μη στρατιωτικές ικανότητες στον τομέα της σταθεροποίησης και της ανασυγκρότησης, καθώς και στρατιωτικά μέσα· επιπλέον, θεωρεί ότι πρέπει να χρησιμοποιηθούν με στρατηγικό τρόπο τα μέσα «ήπιας δύναμης» σε σχέση με τους γείτονες της ΕΕ·
20. σημειώνει ότι οι ρυθμίσεις «Βερολίνο +», που επιτρέπουν στην ΕΕ να καταφεύγει στα μέσα και στις ικανότητες του ΝΑΤΟ, πρέπει να βελτιωθούν για να επιτρέψουν στους δύο οργανισμούς να επεμβαίνουν και να προσφέρουν αποτελεσματική βοήθεια στις τρέχουσες κρίσεις, οι οποίες απαιτούν πολιτικοστρατιωτική αντίδραση πολλαπλών καθηκόντων· θεωρεί, συνεπώς, αναγκαία την περαιτέρω ανάπτυξη της υφιστάμενης σχέσης μεταξύ ΝΑΤΟ και ΕΕ, δημιουργώντας μόνιμες δομές συνεργασίας, σεβόμενοι παράλληλα τον ανεξάρτητο και αυτόνομο χαρακτήρα αμφοτέρων των οργανισμών και μη αποκλείοντας τη συμμετοχή όλων των μελών του ΝΑΤΟ και όλων των κρατών μελών της ΕΕ που επιθυμούν να εμπλακούν με τον τρόπο αυτόν·
21. καλεί την Τουρκία να σταματήσει να εμποδίζει τη συνεργασία μεταξύ ΕΕ και ΝΑΤΟ·
22. καλεί την ΕΕ, στο πλαίσιο της επεξεργασίας Λευκής Βίβλου για την ευρωπαϊκή ασφάλεια και άμυνα, να αξιολογήσει επίσης τη συνεκτικότητα των εξωτερικών επιχειρήσεων της Ευρώπης, ιδίως όσον αφορά τη συνεργασία με άλλους διεθνείς εταίρους σε περιοχές όπου εκδηλώνονται κρίσεις·

Συνεργασία μεταξύ ΝΑΤΟ και ΕΕ σε θέματα ασφάλειας και άμυνας

23. επικροτεί τη γαλλική πρωτοβουλία για επίσημη επιστροφή στις στρατιωτικές δομές του ΝΑΤΟ και τις προσπάθειες της Γαλλικής Προεδρίας εντός του Συμβουλίου της ΕΕ για περαιτέρω συνεργασία ΕΕ και ΝΑΤΟ ως αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων ασφάλειας· επικροτεί τις προσπάθειες της Γαλλικής Προεδρίας που αποσκοπούν στην έγκριση συγκεκριμένων πρωτοβουλιών για την αξιοποίηση ευρωπαϊκών αμυντικών δυνατοτήτων· επικροτεί επίσης τη νέα θετική προσέγγιση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής για την εδραίωση των αμυντικών ικανοτήτων της ΕΕ·
24. προτρέπει τα κράτη μέλη αμφοτέρων των οργανισμών να είναι περισσότερο ευέλικτα, προσανατολισμένα στο στόχο και πρακτικά αναφορικά με την υλοποίηση της εταιρικής σχέσης ΕΕ-ΝΑΤΟ· στηρίζει, συνεπώς, την πρόταση της γαλλικής κυβέρνησης για την καθιέρωση συστηματικών επαφών μεταξύ των Γενικών Γραμματέων του ΝΑΤΟ και του Συμβουλίου της ΕΕ, ιδίως για την αποφυγή σύγχυσης σε περιστάσεις που η ΕΕ και το ΝΑΤΟ ενεργούν σε συνεργασία σε διαφορετικές αποστολές για τον ίδιο κοινό σκοπό στον ίδιο τόπο, όπως στο Κοσσυφοπέδιο και στο Αφγανιστάν·
25. τονίζει ότι η ΕΕ είναι αποφασιστικής σημασίας εταίρος του ΝΑΤΟ, λόγω του συγκεκριμένου συνδυασμού των διαθέσιμων μέσων της: μη στρατιωτικές επιχειρήσεις, κυρώσεις, ανθρωπιστική βοήθεια, αναπτυξιακή και εμπορική πολιτική και πολιτικός διάλογος· καλεί, επομένως, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ να ενισχύσουν τις προσπάθειές τους για τη θέσπιση πλαισίου ολοκληρωμένης συνεργασίας, ενόψει της επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας·
26. αναγνωρίζει τη ζωτική σημασία της βελτίωσης της αξιοποίησης πληροφοριών μεταξύ συμμάχων του ΝΑΤΟ και εταίρων της ΕΕ·

27. σημειώνει ότι οι πολίτες της ΕΕ υποστηρίζουν τις αποστολές που στοχεύουν στην ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου σε ζώνες συγκρούσεων· σημειώνει ότι οι πολίτες δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι σχετικά με τις αποστολές της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και το στόχο τους· συνεπώς καλεί την ΕΕ και το ΝΑΤΟ να παράσχουν πληρέστερη ενημέρωση σχετικά με τις αποστολές τους και σχετικά με το ρόλο που διαδραματίζουν οι εν λόγω αποστολές στη δημιουργία ασφάλειας και σταθερότητας σε ολόκληρο τον κόσμο·
28. σημειώνει ότι, για την εδραίωση της συνεργασίας τους, τόσο το ΝΑΤΟ όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επικεντρωθούν στην ενίσχυση των βασικών ικανοτήτων τους, στη βελτίωση της διαλειτουργικότητάς τους και στο συντονισμό των δογμάτων, του σχεδιασμού, των τεχνολογιών, του εξοπλισμού και των μεθόδων εκπαίδευσής τους·

Επιχειρησιακό Στρατηγείο της ΕΕ

29. υποστηρίζει την ίδρυση μονίμου Επιχειρησιακού Στρατηγείου της ΕΕ, υπό την ηγεσία του Αντιπροέδρου της Επιτροπής/Υπατου Εκπροσώπου, μέρος της εντολής του οποίου θα είναι ο σχεδιασμός και η διεξαγωγή στρατιωτικών επιχειρήσεων της ΕΠΑΑ·
30. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η εμπειρία των επιχειρήσεων της ΕΕ αποδεικνύει ότι ο μόνιμος σχεδιασμός και η ικανότητα διοίκησης για τις επιχειρήσεις της ΕΕ θα αυξήσουν την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία των επιχειρήσεων της ΕΕ· υπενθυμίζει ότι, δεδομένης της πολιτικοστρατιωτικής εστίασης της ΕΕ, η δομή αυτή δεν θα επικάλυπτε τίποτα που υπάρχει ήδη· υπενθυμίζει επίσης ότι το αρχηγείο του ΝΑΤΟ προορίζεται πρωταρχικώς για στρατιωτικό σχεδιασμό, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ διαθέτει εμπειρία στο σχεδιασμό και στη διεξαγωγή μη στρατιωτικών, στρατιωτικών και πολιτικοστρατιωτικών επιχειρήσεων που κανένας άλλος παγκόσμιος φορέας δεν είναι σήμερα σε θέση να διεξαγάγει με επιτυχία·
31. τονίζει ότι το Επιχειρησιακό Στρατηγείο της ΕΕ θα πρέπει να συμπληρώνει τις υφιστάμενες διοικητικές δομές του ΝΑΤΟ και δεν θα υπονόμει τη διατλαντική ακεραιότητα του ΝΑΤΟ·
32. προτείνει, σε συμφωνία με το ΝΑΤΟ, κάθε κράτος μέλος της ΕΕ που είναι μέλος του ΝΑΤΟ να οριοθετήσει τις δυνάμεις εκείνες που μπορούν να αναπτυχθούν μόνο για επιχειρήσεις της ΕΕ, ώστε να αποφευχθεί η παρεμπόδιση της εν λόγω ανάπτυξης από μέλη του ΝΑΤΟ τα οποία δεν είναι κράτη μέλη της ΕΕ· θεωρεί ότι πρέπει να αποφευχθεί η αλληλοεπικάλυψη στη χρήση των εν λόγω δυνάμεων·

Ικανότητες και στρατιωτικές δαπάνες

33. υποστηρίζει ότι η αμοιβαία πρόκληση για την ΕΕ και το ΝΑΤΟ είναι η αξιοποίηση των ίδιων εθνικών πόρων αναφορικά με το προσωπικό και τις ικανότητες· καλεί την ΕΕ και το ΝΑΤΟ να εγγυηθούν ότι αυτοί οι περιορισμένοι πόροι διατίθενται στις καταλληλότερες δυνατότητες για την αντιμετώπιση των σημερινών δύσκολων προκλήσεων, αποφεύγοντας την επικάλυψη έργου και προωθώντας τη συνοχή· υποστηρίζει ότι οι στρατηγικές αερομεταφορές, συγκεκριμένο παράδειγμα σχετικά σπάνιου και δαπανηρού επιχειρησιακού στοιχείου, πρέπει να αντιπροσωπεύουν την ευκαιρία για συνεργασία μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ και του ΝΑΤΟ· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να συγκεντρώνουν, να μοιράζονται και να αναπτύσσουν από κοινού στρατιωτικές ικανότητες για την αποφυγή της σπατάλης, τη δημιουργία οικονομιών κλίμακας και την ενίσχυση της ευρωπαϊκής τεχνολογικής και βιομηχανικής αμυντικής

βάσης·

34. πιστεύει ότι, εκτός από την ανάγκη για την πολύ αποδοτικότερη χρήση των στρατιωτικών πόρων, η εξασφάλιση καλύτερου και αποτελεσματικότερου συντονισμού των επενδύσεων στην άμυνα, προς όφελος της συνέργειας, από τα κράτη μέλη της ΕΕ έχει ουσιαστική σημασία για τα συμφέροντα της ευρωπαϊκής ασφάλειας· ζητεί σημαντική αύξηση της αναλογίας των κοινών δαπανών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ σε κάθε στρατιωτική επιχείρηση· σημειώνει τη σημαντική διαφορά στην κλίμακα καθώς και στην αποτελεσματικότητα μεταξύ των δαπανών στην άμυνα των ευρωπαϊκών μελών του ΝΑΤΟ, αφενός, και των ΗΠΑ, αφετέρου· καλεί την ΕΕ να δεσμευθεί για δικαιότερη παγκόσμια κατανομή των βαρών· καλεί επίσης τις ΗΠΑ να επιδείξουν μεγαλύτερη προθυμία διαβούλευσης με τους ευρωπαίους συμμάχους τους σε θέματα που αφορούν την ειρήνη και την ασφάλεια·
35. αναγνωρίζει τη σημαντική δυναμική συμβολή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, ο οποίος ενισχύεται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, για την εξασφάλιση αποδοτικών από άποψη κόστους προμηθειών και τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας των εξοπλισμών·

Συμβατότητα μεταξύ της συμμετοχής στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ

36. επιμένει ότι όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να είναι παρόντα στις κοινές συνεδριάσεις ΕΕ-ΝΑΤΟ χωρίς διακρίσεις· τονίζει ότι η ενότητα αξιών και ρυθμίσεων ασφάλειας συνιστά παράγοντα ζωτικής σημασίας που εγγυάται την ευρωπαϊκή ειρήνη, σταθερότητα και ευημερία·
37. προτείνει να εμπλακούν περισσότερο στο έργο της ΕΠΑΑ και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας οι σύμμαχοι του ΝΑΤΟ που είναι υποψήφιοι για προσχώρηση στην ΕΕ·
38. σημειώνει ότι είναι σημαντικό το πρόβλημα της συμβατότητας μεταξύ μη συμμετοχής στην ΕΕ και συμμετοχής στο ΝΑΤΟ, καθώς και μη συμμετοχής στο ΝΑΤΟ και συμμετοχής στην ΕΕ, να αντιμετωπίζεται με τρόπο που να μην βλάπτει τη λειτουργία της συνεργασίας ΕΕ-ΝΑΤΟ·
39. εκφράζει ειδικότερα βαθιά λύπη για το γεγονός ότι το τουρκοκυπριακό πρόβλημα εξακολουθεί να παρακωλύει σοβαρά την ανάπτυξη της συνεργασίας ΕΕ-ΝΑΤΟ, αφού, από τη μία πλευρά η Τουρκία αρνείται να επιτρέψει στην Κύπρο να συμμετάσχει σε αποστολές της ΕΠΑΑ στις οποίες εμπλέκονται πληροφορίες και πόροι του ΝΑΤΟ και, από την άλλη πλευρά, η Κύπρος αρνείται να επιτρέψει στην Τουρκία να συμμετάσχει στη συνολική ανάπτυξη της ΕΠΑΑ, σε βαθμό ανάλογο με το στρατιωτικό βάρος και τη στρατηγική σημασία της Τουρκίας για την Ευρώπη και την υπερατλαντική συμμαχία·
40. ενθαρρύνει την Κύπρο, ως κράτος μέλος της ΕΕ, να επανεξετάσει την πολιτική θέση της όσον αφορά τη συμμετοχή της στη Σύμπραξη για την Ειρήνη, και καλεί από τα κράτη μέλη του ΝΑΤΟ να απέχουν από τη χρήση του βέτο τους προκειμένου να εμποδίσουν κράτη μέλη της ΕΕ να γίνουν μέλη του ΝΑΤΟ·
41. επικροτεί το γεγονός ότι, στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, οι Σύμμαχοι αναγνώρισαν τη συμβολή που παρέχει η ισχυρότερη και ικανότερη Ευρώπη, και ότι η Συμμαχία παραμένει ανοικτή σε μελλοντική διεύρυνση· σημειώνει ότι για τις ανατολικές χώρες της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, και με σκοπό τη δημοκρατική τους εξέλιξη

και την ανάπτυξη του κράτους δικαίου, η πολιτική ευρωπαϊκής προοπτικής και συνεπώς του σχεδίου της ανατολικής εταιρικής σχέσης είναι ύψιστης σημασίας·

42. πιστεύει ότι, όσον αφορά τις μελλοντικές διευρύνσεις του NATO, κάθε περίπτωση πρέπει να αξιολογείται μεμονωμένα· παρόλα αυτά, για την προστασία των ευρωπαϊκών συμφερόντων ασφάλειας, θα αντιτίθετο στη διεύρυνση του οργανισμού ώστε να συμπεριλάβει οποιαδήποτε χώρα στην οποία η συμμετοχή στο NATO δεν τυγχάνει της στήριξης του πληθυσμού ή στην οποία υπάρχουν σοβαρές ανεπίλυτες εδαφικές διαφορές με τους γείτονές της·
43. σημειώνει ότι, για πολλούς γείτονες της ΕΕ, η συμμετοχή στο NATO και η συμμετοχή στην ΕΕ είναι ρεαλιστικοί και συμβατοί στόχοι, έστω και μακροπρόθεσμα·
44. θεωρεί ότι η ΕΕ και το NATO πρέπει να διατηρήσουν ρεαλιστικό και ειλικρινή διάλογο με τη Ρωσία, μεταξύ άλλων επί θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κράτους δικαίου, περιφερειακής ασφάλειας, ενέργειας, αντιπυραυλικής άμυνας, μη διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής, περιορισμού των ενόπλων δυνάμεων και της διαστημικής πολιτικής· υποστηρίζει ότι, εάν και όταν η Ρωσία καταστεί πραγματική δημοκρατία και απέχει από τη χρήση στρατιωτικής απειλής ως μέσου πολιτικής πίεσης κατά των γειτόνων της, το βάθος της συνεργασίας μεταξύ Ρωσίας και ΕΕ θα μπορούσε να φτάσει σε άνευ προηγουμένου επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της προοπτικής συμμετοχής της Ρωσίας σε όλες τις ευρωπαϊκές δομές·
45. προσβλέπει στις ευκαιρίες που παρέχει η προσεχής 60ή επετειακή σύνοδος κορυφής του NATO στο Στρασβούργο και στο Kehl για την ανανέωση της Συμμαχίας και την ενίσχυση των σχέσεών της με την Ευρωπαϊκή Ένωση·

ο
ο ο

46. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στα Κοινοβούλια των κρατών μελών της ΕΕ και των χωρών του NATO, στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του NATO και στους Γενικούς Γραμματείς των Ηνωμένων Εθνών, του NATO, του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη και του Συμβουλίου της Ευρώπης.